

Sygn. akt IV U 324/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Wąsowicz

Protokolant: Oliwia Rajewska

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2016 r. w Częstochowie

sprawy M. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 26 lutego 2016 r. Nr (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonej M. D. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 lutego 2016 r. do dnia 28 lutego 2021 r.

Sygn. akt IV U 324/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 lutego 2016 roku numer (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonej M. D. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że ubezpieczona orzeczeniem komisji lekarskiej uznana została za całkowicie niezdolną do pracy od urodzenia, a zatem brak jest podstaw do przyznania jej żądanego świadczenia.

W odwołaniu wniesionym do Sądu ubezpieczona M. D. zakwestionowała powyższą decyzję podnosząc, iż w 2011 roku miała przyznane prawo do renty, a w stanie jej zdrowia nie zaszła żadna zmiana. Dodała również, iż według wiedzy medycznej nie ma rokowań do odzyskania przez nią zdolności do pracy, co potwierdza także orzeczenie lekarza orzecznika.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w C. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

M. D. urodziła się (...). Ubezpieczona posiada wykształcenie średnie technik fizjoterapeuta i w tym zawodzie pracuje od dnia 2 listopada 2005 roku w (...) z/s w B..

Od dnia 1 października 2003 roku do 30 czerwca 2012 roku uprawniona była do pobierania renty socjalnej, w tym w okresach od 1 lipca 2007 roku do 31 grudnia 2008 roku oraz 1 lutego 2010 roku do 31 stycznia 2012 roku wypłata świadczenia była zawieszona w związku z osiąganym przychodem.

Decyzją z dnia 8 marca 2011 roku przyznano ubezpieczonej od dnia 1 grudnia 2010 roku prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Świadczenie przyznano okresowo do 31 stycznia 2016 roku.

W dniu 25 stycznia 2016 roku ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem lekarza orzecznika z dnia 10 lutego 2016 roku badana uznana została za całkowicie niezdolną do pracy okresowo do 28 lutego 2021 roku. Niezdolność do pracy istnieje od urodzenia.

(vide: akta rentowe)

W opinii z dnia 4 sierpnia 2016 roku biegła sądowa lekarz specjalista z zakresu okulistyki rozpoznała u badanej zwyrodnienie barwnikowe siatkówki obu oczu z praktyczną ślepotą obu oczu oraz astygmatyzm mieszany obu oczu. Ubezpieczona jest nadal całkowicie niezdolna do pracy okresowo do 2021 roku. W okresie zatrudnienia nastąpiło istotne pogorszenie stanu widzenia.

(vide: opinia biegłej okulistyki k. 25-27)

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl natomiast art. 12 ust. 1 powyższej ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art. 12 ust. 2 powołanej wyżej ustawy). Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3 powołanej ustawy).

W niniejszej sprawie spornym jest, czy w okresie zatrudnienia doszło do pogorszenia w stanie zdrowia ubezpieczonej. Jak bowiem wyjaśnił Sąd Najwyższy

w wyroku z dnia 24 czerwca 2015 roku w sprawie sygn. akt I UK 357/14 (LEX nr 1771400), z którym to orzeczeniem Sąd rozpoznający sprawę w pełni się zgadza

i przyjmuje za własny, pogorszenie istniejącej przed podjęciem zatrudnienia niezdolności do pracy w ramach danego jej stopnia uzasadnia prawo do renty, gdy po pierwsze - powstało w okresach wskazanych w art. 57 ust. 1 pkt 3 u.e.r.f.u.s. oraz po drugie - spowodowało autonomicznie utratę zdolności do wykonywania pracy w dotychczasowym zakresie.

Oceniając stan zdrowia M. D. Sąd oparł się na opinii biegłej sądowej lekarza specjalisty z zakresu okulistyki, zdaniem której ubezpieczona nadal spełnia kryteria całkowitej niezdolności do pracy, a w okresie zatrudnienia doszło do pogorszenia stanu jej zdrowia.

Powyższą opinię Sąd uznał za miarodajną, albowiem została ona wydana przez biegłą specjalizacji właściwej dla schorzenie rozpoznanego u ubezpieczonej, legitymującej się wieloletnim doświadczeniem zawodowym i orzecznictwem. Wydanie opinii poprzedzone zostało bezpośrednim badaniem odwołującej oraz szczegółową analizą dokumentacji medycznej z przebiegu jej dotychczasowego leczenia. Opinia ta uwzględnia także wiek ubezpieczonej, jej wykształcenie i poziom posiadanych kwalifikacji zawodowych oraz przebieg jej dotychczasowego zatrudnienia. Co przy tym istotne biegła nie negowała, iż przed podjęciem zatrudnienia występowała u badanej wada wzroku powodująca jej całkowitą niezdolność do pracy. Wyjaśniła ona jednak, iż w 2004 roku ubezpieczona okiem prawym liczyła palce z odległości 5 metrów, a okiem lewym z 1 metra, co pozwalało jej na samodzielne poruszanie się, choć z trudem. W obecnym badaniu okulistycznym odwołująca okiem prawym liczy palce przed samym okiem przy pochyleniu głowy w dół, zaś okiem lewym widzi ruchy ręki przed okiem. Przy takiej ostrości wymaga ona obecnie stałej opieki osób innych. Z powyższego zatem jednoznacznie wynika, iż w okresie zatrudnienia doszło do znacznego pogorszenia stanu zdrowia (widzenia) w ramach tego samego stopnia, co tym samym uzasadnia przyznanie jej prawa do żądanego świadczenia.

Zarzuty do powyższej opinii zgłosił organ rentowy podnosząc, iż niekwestionowanym jest, iż w trakcie zatrudnienia nastąpiło pogorszenie ostrości wzroku, jednakże nie zmienia to faktu, że przed okresem zatrudnienia ubezpieczona była uznana za całkowicie niezdolną do pracy. Pogorszenie narządu wzroku skutkuje obecnie jedynie niezdolnością do samodzielnej egzystencji. W powyższej sprawie niezbędne jest zatem określenie przez biegłego nie tylko czy, ale przede wszystkim od kiedy odwołująca spełnia kryteria całkowitej niezdolności do pracy.

Zdaniem Sądu zarzuty organu rentowego nie zasługują na uwzględnienie, stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi wnioskami opinii biegłej. Wniosek organu rentowego, że należy ustalić od kiedy ubezpieczona spełnia kryteria całkowitej niezdolności do pracy jest niezrozumiały, skoro niewątpliwie, czego organ rentowy nie kwestionuje ubezpieczona stała się całkowicie niezdolna do pracy jeszcze przed zatrudnieniem, jednakże w okresie zatrudnienia doszło do istotnego pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczonej, czego wcześniej organ rentowy nie negował przyznając ubezpieczonej już wcześniej od 2011 roku rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.